

A Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróságon át SzÉ8/2015.

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság	
érkezett:	2016 AUG. 3 0
sorszám:	2016 AUG. 3 0 SZÉ 8/2015/33.
Melléklet:	

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1535-0/2016
Érkezett:	2016 SZEPT 08.
Példány:	2
Melléklet:	13 db
Kezelőiroda:	1

Alulírott [redacted] alatti lakos) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, **állapítsa meg** a Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság SzfÉ.10/2016/6. számú határozata alaptörvény-ellenességét és **semmisítse meg** azt, - mivel sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, a C) cikk (1) bekezdésében, a XV. cikk (2) bekezdésében, a XXIV. cikk (1) bekezdésében, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében, a 26. cikk (1) bekezdésében és a 28. cikkében foglaltakat.

Megjelölöm továbbá az Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pontját mint az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést és az Abtv. 27. §-ában foglalt alkotmányjogi panasz hatáskörben (valódi panasz) kérem a Tisztelt Alkotmánybíróság eljárását.

„Az Alkotmánybíróság az Abtv. indoklásában már megállapította azt, hogy „[a]z Alaptörvény és az Abtv. valamennyi bírói döntést illetően lehetővé teszi alkotmányjogi panasz

benyújtását.”¹

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I., A megsemmisíteni kért bírói döntés megnevezése, a jogerős ítélet (határozat) kézhezvételének időpontja:

Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság SzfÉ.10/2016/6. számú határozata

A jogerős határozat kézhezvételének időpontja: **2016. július 22. napja.**

II., Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Tisztességes tárgyaláshoz (eljáráshoz) való jog

Jogbiztonsághoz való jog

Hatékony jogorvoslathoz való jog

Bírói függetlenség

Ezen pont alatt kívánok hivatkozni az *Emberi Jogok Európai Egyezményére* (melyet az 1993. évi XXXI. törvény integrált a magyar jogrendszerbe) ezen belül is annak 6. és 13. Cikkére.

III., A közvetlen érintettség.

III.1., 2012. április 1. napjától voltam a [REDACTED] [REDACTED] rásbíróságra beosztott határozott időre kinevezett bíró. Bírói munkám vizsgálatát és értékelését [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] megbízott elnöke 2015. január 5. napján kelt, 2014.El.VI.A.11.19/6 számú határozatával rendelte el a Bjt. 24. § (2) és 70. § (1) bekezdése alapján. **(1.sz. melléklet)**

Az ennek kapcsán született, 2015. február 4. napján kelt, 2014.El.VI.A.11.19/8 számú **ÖSSZEFOGLALÓ JELENTÉS**-ben **(2.sz. melléklet)** foglaltakra írásbeli észrevételt és jogorvoslati kérelmet terjesztettem elő 2015. február 25. napján, (2015. február 23. napján kelt írásbeli észrevételemben – **3.sz. melléklet)** ugyanis az értékelés eredményét, valamint annak írásbeli indokolását vitattam.

A Zalaegerszegen 2015. február 25. napján kelt, 2014.El.VI.A.11.19/8 számú **ÖSSZEFOGLALÓ JELENTÉS**-sel **(4.sz. melléklet)** kapcsolatosan pedig 2015. március 5. napjával keltezetten terjesztettem elő jogorvoslati kérelmet **(5.sz. melléklet)**.

(Rögzíteném, hogy a 2015. február 4. napján és a 2015. február 25. napján kelt közokiratoknak azonos a megnevezése - „**ÖSSZEFOGLALÓ JELENTÉS** [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] bíró munkájáról” - és ügyszáma is - „2014.El.VI.A.11.19/8 szám.”, azonban tartalmuk nem azonos.)

1 28/2015. (IX. 24.) AB határozat

Az írásbeli észrevétele(i)mben és jogorvoslati kérelemben részletesen kifejtettem ezek indokait, összefoglalva itt rögzíteni szeretném, hogy az értékelés nem felelt meg a Bjt. 65. §-ában és 66. §-ában, különösen a 74. § (2) bek.-ben foglaltaknak, továbbá álláspontom szerint az értékelés az általam írásban előadottak alapján is homályos, hiányos, önmagával ellentétben álló, helyességéhez nyomatékos kétség fér.

Tekintettel arra, hogy határozott időre kinevezett bíró voltam, szolgálati jogviszonyom a törvényszéki „nem alkalmas” minősítésű szakmai vizsgálat eredményeként törvényi rendelkezés okán szűnt meg 2015. március 31. napjával.

A Budapest területén működő ítéltábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság SZÉ4/2015/22. számú határozatával a [REDACTED] Törvényszék megbízott elnöke – mint értékelő vezető – által alkalmazott minősítést módosította és megállapította, hogy határozatlan idejű bírói kinevezésre alkalmas vagyok. **(6.sz. melléklet)**

A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság 2015. október 12. napján kelt, SzfÉ.13/2015/7. számú határozatával a Budapest területén működő ítéltábla mellett eljáró szolgálati bíróság SZÉ4/2015/22. számú határozatát hatályon kívül helyezte és sz elsőfokú szolgálati bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A jogi képvisiletemmel felmerülő másodfokú eljárási költséget 50.000.- (azaz: ötvenezer) forint, az ÁFÁ-t is magában foglaló összegben állapította meg. **(7.sz. melléklet)**

A Budapest területén működő ítéltábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság a megismételt eljárásban, SZÉ8/2015/25. számú határozatával a [REDACTED] Törvényszék megbízott elnöke – mint értékelő vezető – által alkalmazott minősítést módosította és megállapította, hogy határozatlan idejű bírói kinevezésre alkalmas vagyok. Kötelezte a [REDACTED] Törvényszéket, hogy fizessen meg részemre 100.000.- (egyszáz ezer) forint, Áfa-t is magába foglaló költséget. **(8.sz melléklet)**

A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság SzfÉ.10/2016/6. számú határozatával a Budapest területén működő ítéltábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság SZÉ8/2015/25. számú határozatát megváltoztatta és az értékeléssel szemben benyújtott jogorvoslati kérelmet elutasította. **(9. sz. melléklet)**

III.2., A fentebb előadottak alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy az általam sérelmezett határozat jogi helyzetemet minden más jogi aktus nélkül közvetlenül befolyásolja.

Egyedi ügyben érintett természetes személy vagyok, az alkotmányjogi panasszal támadott határozat olyan ügyben született, melyben eljárást kezdeményezőként szerepeltem. A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság SzfÉ.10/2016/6. számú határozata jogerős, további rendes jogorvoslati lehetőség nincs számomra biztosítva, a panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül nyújtottam be írásban.

Alapjogsérelmem személyes és közvetlen, tényleges és aktuális érintettségem okán következett be.

„Az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. (...) Az Abtv. 27. § szerint alkotmányjogi panaszt az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet terjeszthet elő, ha az ügy érdemében hozott döntés folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be.”²

IV., Az általam sérelmezett bírói döntés az alábbiak miatt ellentétes az Alaptörvény rendelkezéseivel:

IV.1. A tisztességes eljárás követelménye „(...) olyan alkotmányos alapjogot jelent, amely egy komplex követelményrendszer testest meg. Ebből fakadóan ezen követelmények teljesítése egy olyan minőséget jelent, amelyet csak az eljárás egészének a figyelembe vételével ítélnünk meg. A tisztességes eljárás kereteit tehát garanciák sokasága tölti ki, fogalma nem képez egy zárt rendszert, jogi és nem jogi elemeket egyaránt tartalmaz. Olyan abszolút jog, amellyel szemben más mérlegelhető jog nem létezik, hiszen már maga is mérlegelés eredménye; ez a rendelkezés azonban nem zárja ki azt, hogy egyes részelemei korlátozhatóak legyenek. A tisztességes eljárásjogot olyan emberi jogként indokolt felfogni, amelyet akkor lehet igénybe venni, amikor az egyén egy meghatározott speciális helyzetbe kerül. (...) A tisztességes eljáráshoz való jog követelménye olyan jogalkalmazói eljárást foglal magában, amely a jogállam értékrendjének megfelelő, a demokratikus alkotmányfejlődés során kikristályosodott alapelvek és szabályok alapján zajlik. Minden eljárásra vonatkozik, amely az állam jogalkalmazói tevékenységével kapcsolatos.”³

„A tisztességes eljáráshoz való jogot több jelentős nemzetközi emberi jogi egyezmény is deklarálja. Az EJEE 6. cikke rögzíti a tisztességes eljáráshoz való jogot és annak összetevőit, de az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47–50. cikke és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 14. cikke szintén foglalkozik ezzel az alapvető jogunkkal. A tisztességes eljárás követelménye számos részjogosultságból tevődik össze.”⁴

IV.2. „Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadó alkotmányos követelmények vizsgálata érdemi alkotmánybíróági eljárást igényel, az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálat eredménye alapján válaszolhatja meg a bírói döntés alaptörvény-ellenessége kapcsán felmerült kételyeket.”⁵

„Az Abh.-ban kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (*fair trial*) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH 1998, 91, 98–99.)

(...) Ennek megfelelően a tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerével összefüggésben kimunkált gyakorlat elsődlegesen az eljárásjogi jellegű szabályozási környezettel szemben szolgál alkotmányos mérceként. (...)

(...) Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban a tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerének értelmezéséhez az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről

3 Bakos Kitti: A tisztességes eljáráshoz való jog: új jogalkotói irányok (<http://jesz.ajk.elte.hu/bakosk42.html>)

4 Farkas Henrietta Regina: A tisztességes eljárás főbb részjogosítványainak érvényesülése a büntetőperben (<http://ujbtk.hu/farkas-henrietta-regina-a-tisztessages-eljaras-fobb-reszjogositvanyainak-ervenyesulese-a-buntetoperben/>)

5 3265/2014. (XI. 4.) AB határozat

szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezményt (a továbbiakban: Egyezmény) is felhívta, amikor megállapította, hogy az Egyezmény "eljárási garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a *fair trial* olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás »méltánytalan« vagy »igazságtalan«, avagy »nem tisztességes«. (...)

(...) Az Alkotmánybíróság a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatában elvi jelentőséggel erősítette meg, hogy egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje." {ABH 2011, 291, 321.; legutóbb megerősítve: 32/2012. (VII. 4.) AB határozat; Indokolás [41]}."

IV.3. A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság eljárása, valamint a Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság SzfÉ.10/2016/6. számú határozata

IV.3.a. Az ügyelosztás és szignálás a Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróságon.

2016. július 18. napján a szolgálati bírósággal, annak ügyrendjével, az ügyek szignálásával kapcsolatosan a <http://birosag.hu/obt/szolgalati-birosag> honlapon az alábbiak találhatók:

„A bírák fegyelmi és az ezzel összefüggő kártérítési ügyeiben, továbbá a bíró munkájának szakmai értékeléséből és vezetői munkájának értékeléséből eredő jogvitákban 2011. július 1. napjától a Budapest területén működő Ítéltábla mellett elsőfokú szolgálati bíróság, a Kúria mellett másodfokú szolgálati bíróság jár el.

Az elsőfokú szolgálati bíróság létszáma legfeljebb 75 fő, a másodfokú szolgálati bíróság létszáma legfeljebb 15 fő.

Az Országos Bírói Tanács a 33/2012. (VI. 18.) számú határozatában e létszámban határozta meg a szolgálati bíróságok létszámát.

A szolgálati bíróság elnökét és tagjait az OBT nevezi ki. A szolgálati bíróság ügyrendjét, melynek tartalmaznia kell az eljáró tanácsok összetételét és ügyelosztási szabályait, az OBT hagyja jóvá, s teszi közzé a bíróságok központi internetes honlapján.

Az Országos Bírói Tanács a 85/2012. (XI. 19.) számú határozatában az elsőfokú szolgálati bíróság és a másodfokú szolgálati bíróság tagjai által 2012. október 26. napján elfogadott ügyrendet jóváhagyta, ám felhívta a szolgálati bíróságokat arra, hogy 2013. február 28. napjáig ügyrendjüket egészítsék ki úgy, hogy az ügyek szignálásának automatizmusa az ellenőrizhetőség és az átláthatóság követelményeinek is megfeleljen."

Ugyanitt található pdf-formátumban a szolgálati bíróságok ügyrendje (SZBÜ) is. A 2014. és 2015. évben módosított és egységes szerkezetbe foglalt SZBÜ 3. § (2) bekezdése az ügyek szignálásának automatizmusát írja elő – az új ügyek kapcsán, - lehetőséget adva azonban az ettől való eltérésre is („egyéb ok”). Ezen egyéb ok – garanciális szempontból - semmiképpen nem lehet

azonban a szolgálati bíróság elnökének mérlegelése, csupán kivételesen indokolt esetben kerülhet erre sor. Fontosabb azonban, hogy a rendelkezés a szignálást tekintve semmiféle szabályozást nem tartalmaz a megismételt elsőfokú és a megismételt elsőfokú eljárást követő másodfokú eljárás kapcsán, azaz a *ratio legis* elvéből eredően a szabályozás kizárólag a már korábban eljárt elsőfokú és másodfokú tanácsot tekinti a kiosztási rend szerinti tanácsnak. Mi sem támasztja ezen érvelést jobban alá, mint annak a ténye, hogy jelen esetben az elsőfokú és a megismételt elsőfokú eljárásban is ugyanazon tanács és ugyanazon vizsgálóbiztos járt el.

Az eljáró tanácsot és annak elnökét az adott szolgálati bíróság elnöke jelöli ki. Csupán az új eljárás kezdeményezése esetén (Bjt. 129. §) nem járhat el az alapügyben eljárt tanács (SZBÜ 18. §) és mivel a SZBÜ 3. § (3) bekezdésében foglalt konjunktív feltételek nem állnak fent, a másodfokú szolgálati bíróság elnökének nem lett volna jogosultsága a korábban eljárt 5. számú tanács helyett másik másodfokú tanács kijelölésére.

Minden rendes és különbíróságon az iktatás és ügyelosztás másodfokon is szigorú rend szerint történik: „A kiosztáskor biztosítani kell a befolyásmentességet. Emiatt a kiosztási rendtől eltérés nem engedélyezett. Kivételesen indokolt esetben a kiosztást végző bírósági vezető az ügyet másik bírónak, vagy másik másodfokú tanácsnak oszthatja át. Erre elsősorban kizárás, elfogultság, a bíró tartós távolléte, távozása, vagy az aránytalan munkateher megszüntetése, az ügyek eljárási szabályok szerinti egyesítése, más bíróság kijelölése miatt kerülhet sor.”⁷

A SzfÉ.10/2016/2-es sorszámu, alakszerű határozatnak nem nevezhető iratban [REDACTED] [REDACTED] – a kijelölt 3. számú tanács tagja - a Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság elnöke, nem adja indokát a nem az alapügyben eljárt másodfokú „3. számú tanács” kijelölésének, (továbbá nem tartalmaz a SZBÜ 15. § (2) bekezdése szerinti felhívást sem, miszerint a fellebbezésre 8 napon belül észrevétel terjeszthető elő, valamint nincs feltüntetve, hogy ki az ügy előadó bírója).

Jelen esetben nem került sor egyesítésre, más bíróság kijelölésére, kizárásra, nem került benyújtásra elfogultsági kifogás, a másodfokú szolgálati bíróság 5. számú tanácsa ([REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]) – mely a SzfÉ.13/2015. számú ügyben eljárt - 2016. évben is ítélezik⁸, illetőleg aránytalan munkateherről sem beszélhetünk, ugyanis a SzfÉ.10/2016. számú ügyszámból egyértelműen levonható az a következtetés (SZBÜ 6. § (1) bekezdése alapján), hogy a Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság 5 eljáró tanácsa jelen ügygel együtt összesen 10 ügyet bíralt el, tehát kétség kívül megállapítható, hogy a másodfokú szolgálati bíróság elnöke d. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] saját mérlegelése, szubjektív döntése alapján, önkényesen, minden garanciális szabály nélkül jelölte ki a másodfokú szolgálati bíróság 3. számú tanácsát, melynek önmaga is tagja ([REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]), az előadó bíró személyének megnevezése nélkül. Az csak a SzfÉ.10/2016/6. számú jegyzőkönyvből derül ki, hogy az előadó bírói tisztséget is [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] töltte be.

„Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy az adott ügyben az elsőfokú szolgálati bíróság elnöke – függetlenül attól, hogy a szolgálati bíróság rendelkezett-e ügyelosztási tervvel – azzal, hogy saját mérlegelése alapján jelölte ki az elsőfokú szolgálati bíróság tanácsát és a vizsgálóbiztost, a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozta.”⁹

7 <http://ugyfelcentrum.fovarositorvenyszek.birosag.hu/content/i-%C3%A1ltal%C3%A1nos-t%C3%A1j%C3%A9koztat%C3%B3-polg%C3%A1ri-%C3%BCgyekben-elj%C3%A1r%C3%B3-b%C3%ADr%C3%B3s%C3%A1gokr%C3%B3l-%C3%A9s-azok-m%C5%B1k%C3%B6d%C3%A9s%C3%A9r%C5%91l-valamint>

8 http://birosag.hu/sites/default/files/allomanyok/stat-tart-file/2016.evi_masodfoku_szolg.bir_tanacsok.pdf

9 21/2014. (VII. 15.) AB határozat

IV.3.b. A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság SzfÉ.10/2016/6. számú határozatának kihirdetése, a határozat szóbeli és írásbeli indokolása.

■ ■ ■ ■ ■ a Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság 3. számú tanácsának elnöki tisztségét ellátó bírója a SzfÉ.10/2016/6. számú határozatot a 2016. július 11. napján megtartott tárgyaláson az alábbiak szerint hirdette ki, illetve azt szóban az alábbiakkal indokolta:

„A bíróság meghozta a következő határozatot. A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság a Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság SZÉ8/2015/25. számú határozatát megváltoztatja és a határozott időre kinevezett bíró munkájának értékelésével szemben benyújtott jogorvoslati kérelmet elutasítja. A határozat ellen a továbbiakban jogorvoslatnak helye nincs.

A Bjt. 1. § (2) bekezdése alapelvei szinten megfogalmazza, hogy a bíró a bírósági szervezet tagjaként szolgálatot teljesít. Ami a megelőző eljárásban hozott a SzfÉ.13/2015/7. számú határozatában a másodfokú szolgálati bíróság is kifejtette, hogy a bírói tevékenység ellátása nem önmagáért van, hanem azért, hogy a bírósághoz fordulókat igazsághoz segítse. Ebben olyan bírói mentalitásra van szükség, amely ennek a feladatnak legjobban megfelel. A bírói értékelés célja, hogy aki nem alkalmas a három év tapasztalata alapján a bírói hivatás ellátására, gyakorlására, az ne kaphasson határozatlan idejű bírói kinevezést. Vita esetén az elnök feladata ennek a megítélése nagyon gondos és körültekintő vizsgálat alapján. Az alkalmassági képességeket összességében kell értékelni számszerűségi alapon nem lehet az alkalmasságot, alkalmatlanságot megállapítani. A Kúria által Mfv.II.10.059/2008/7. számú ítéletben elfogadott általános érvényű megállapítás, hogy akár egy szempontból alkalmatlan értékelés is megalapozhatja az értékelés alá vont alkalmatlanságát. Az értékelés körébe vonható és kell is vonni a bírói működéssel szorosan összefüggő személyiségi jegyeket, mint például a döntési képesség, az ügyfelekkel való kommunikáció, a lényeglátási képesség. Az ezekben felmerülő probléma az egész alkalmasságra kihat. Vannak bizonytalan vagy nem számszerűsíthető adatok, amelyek nem adnak önmagukban eligazítást az alkalmasságról. A bírói személyiségre vonatkozó adatok közül az ügyfelekkel való bánásmód, kommunikáció a jegyzőkönyvekből, mivel azok nem szó szerintiék a bíró megjegyzéseit nem tartalmazzák, nem állapíthatók meg. Mindezek tükrében a jelen eljárásban a másodfokú szolgálati bíróság úgy ítélte meg, hogy a megelőzően lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett valamennyi bizonyítékot az elsőfokú bíróság nem értékelte, ezért a bíró alkalmasságával kapcsolatos következtetése nem volt helytálló.

A Bjt. 37. §-ának (2) és (5) bekezdései szerint a bíró köteles a tisztségéhez méltó kifogástalan magatartást tanúsítani és tartózkodni minden olyan megnyilvánulástól, amely a bírósági eljárásba vetett bizalmat vagy a bíróság tekintélyét csorbítaná. Köteles továbbá a bírósági vezetők törvényen alapuló és az ítélkezés érdemét nem érintő igazgatási intézkedéseit teljesíteni és azok érvényesülését elősegíteni. Mindezen kötelezettségek teljesítéséhez a Bjt 5. számú mellékletben megjelölt képességek, készségek, tulajdonságok megléte szükséges. A bírónál azonban az együttműködési képesség, a felelősségtudat, a kommunikáció, a konfliktuskezelés, a probléma- és helyzetelemzés, a problémamegoldás tekintetében a rendelkezésre álló bizonyítékok hiányosságokat igazoltak.

A másodfokú szolgálati bíróság az ítélet kihirdetésekor csak példát említ e megállapítások alátámasztására. Utal az előző fegyelmi eljárással érintett panasszal kapcsolatos ügyfelek részére történt írásbeli tájékoztatásra, amely olyan kommunikációt, az igazgatási felettesekkel, a járásbíróság elnökével, a törvényszék elnökével és az ügyben érintett leíróval kapcsolatos olyan konfliktushelyzet-kezelést mutatott, amely a bírótól elvárható képességek hiányát, például megfelelő

problémamegoldó és az együttműködési képességek hiányát is tükrözték. A téves helyzetfelismerést igazolta az adott ügyben tartott tárgyaláson a felperessel való érintkezés is. A bíró nem érzékelte, hogy felperes az egyezségkötésre való késztetést akarataival szemben erőteljes fellépésként értékeli. Egy másik ügyben a bírónak például a tőle elvárható tisztességes és pártatlan magatartás érdekében a bizonyítási teherre vonatkozó kioktatási kötelezettsége teljesítése során szem előtt kellett volna tartania a fegyveregyenlőség elvét. A felek részére adott tájékoztatásának olyannak kellett volna lennie, amely nem keltheti azt a látszatot, hogy a per során valamely fél érdekében kíván eljárni. Érzékelnie kellett volna, hogy nem tehet javaslatot arra vonatkozóan, hogy mikor, milyen körülmények között elhangzott nyilatkozatokra nézve lenne érdemes tanúk kihallgatását indítványozni. A bíró állításával szemben az elnök előadását támasztja alá az a 2008-ban írásban tett nyilatkozat is, amelyben a bíró maga ismerte el, hogy már a korábbi járásbírói elnök is kifogásolta az ügyfelekkel és a munkatársaival szembeni kapcsolatát. A bíró konfrontatív személyiségére utal, hogy az értékelésében felhozott szakmai kifogások közül még a legnyilvánvalóbbakat sem ismerte el. Minden vitája esetén a vele konfliktusba kerülő személyt észérvekkel való meggyőzés helyett azonnal jogi eszközök igénybevételevel fenyegette.

A bírói munka, a bírósági szervezet kiegyensúlyozott működése az ügyfelek érdekét szolgálja. Aki e szervezetben igazgatási és szakmai vezetésével a törvényben előírt keretek között megfelelő együttműködésére nem képes, akivel szemben a vezetői és a munkatársai a bizalmukat elvesztették, annak magatartása, viselkedése gátolja a munkahelyen a műhelymunkához szükséges kiegyensúlyozott légkör kialakulását és határozatlan bírói tisztségre kinevezésre, alkalmasnak nem nyilvánítható, akkor sem, ha szakmai tudása, képzettsége egyébként megvan, az eljárásjogi és az anyagi jogi tudásában levő hiányosságok szorgalommal és gyakorlattal pótolhatók.”

A határozat kihirdetése kapcsán, annak szóbeli indokolásából nem derül ki, hogy miért és mennyiben tartotta a másodfokú szolgálati bíróság megalapozatlannak (iratellenesnek, kirívóan okszerűtlen, a logika szabályait figyelmen kívül hagyó értékelésen nyugvónak¹⁰) az elsőfokú határozatot, miért járt el ténybíróiságként, mire alapította eltérő tényállás-megállapítási jogosultságát és miért sértette meg súlyosan, indokolatlanul a felülmérlegelés tilalmának – ezzel pedig a bizonyítékok szabad értékelésének és a közvetlenség - elvét. Az általam csatolt bizonyítékokról, valamint az előterjesztett bizonyítási indítványaimról, azok elutasításáról vagy az elutasítás okairól szó sem esett, nem is beszélve a vizsgálóbiztos jelentéseiről. Ezen felvetésekre egyébiránt az írásbeli határozat sem ad választ.

A határozatok kihirdetése a rendelkező rész felolvasásából és az indokok rövid ismertetéséből áll; az utóbbi elmarad, ha a határozatot a törvény szerint nem kell megindokolni (Pp. 218. § (3) bek.).

A kihirdetett határozat szóbeli indokolása nem önmagáért való, annak megfelelő erővel és tartalommal kell bírnia.¹¹ Természetesen elkerülhetetlen, hogy a szóbeli indokolás és az írásbeli indokok teljes mértékben ne fedjék le egymást, de az nyilvánvaló, hogy a döntés alapvető indokainak egyezniük kell.¹²

A döntés alapvető indokainak szóbeli ismertetése kiemelkedő garanciális jelentőséggel bír, ugyanis ebből vonható le következtetés a megalapozottságra, azaz arra, hogy a döntés megfelelő indokokon nyugszik, megmutatja a feleknek, hogy ügyüket valóban megtárgyalták¹³ és nem az előre meghozott döntés kerül később írásban megindokolásra a „papír mindent elbír” elvén.

Az ítéletek, határozatok írásbeli indokolásának valamennyi szerkezeti elemének¹⁴ megléte

10 BH 1999.44. jogeset, BH 2013.119. jogeset, BH 1994.622 jogeset

11 8/2015. (XII. 12.) OBH utasítás 29. § (2) bek.

12 Fővárosi Ítéltábla Bf.157/2012/29. számú határozata

13 H. kontra Belgium, 1987. November 30, Series A no. 127-B

14 1., pertörténet: a, tényállás b, kereseti kérelem, ellenkérelem, viszontkereset, beszámítási kifogás pontos

garanciális követelmény. Az indokolásba az előterjesztett, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait is kötelezően bele kell foglalni.

A sérelmezett, Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság SzfÉ.10/2016/6. számú határozatának *ténybeli indokolása* nem tartalmazza valamennyi bizonyíték számbavételét, mérlegelését, ill. annak módját, a *jogi indokolás* pedig semmiféle rendelkezést nem tartalmaz az általam felajánlott bizonyítás mellőzése, annak jogszabályi alapja tárgyában (IV.3.c.iii. pont).

Kétség kívül megállapítható tehát, hogy a másodfokú szolgálati bíróság a legcsekélyebb mértékben sem törekedett a javamra szóló tények és bizonyítékok feltárására, de még rögzítésére sem. A másodfokú szolgálati bíróság ezért sem volt, nem is lehetett abban a helyzetben, hogy a megismételt eljárásban meghozott elsőfokú határozatot és a vizsgálóbiztos jelentését felülbírálja.

A másodfokú szolgálati bíróság jogellenesen és önkényes mérlegelése alapján nem bírálta el, figyelembe sem vette az összes fellebbezési ellenkérelemben foglalt kifogást, kérelmet, bizonyítási indítványt, ezért megállapítható, hogy – noha én jogorvoslati kérelmet az elsőfokú határozattal szemben nem terjesztettem elő – a másodfokú szolgálati bíróság nem biztosította a hatékony jogorvoslathoz való jogot, így a határozata Alaptörvény- és Egyezmény-sértő.

„A Bíróság ugyanakkor azt is elvi éllal mondta ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot.”¹⁵

IV.3.b.i. A felülmérlegelés tilalma.

A másodfokú szolgálati bíróság – noha alkotmányjogi értelemben sem rendes-, sem pedig különbírásról nem beszélhetünk, - eltérő tényállás-megállapítási jogosultsága nem lehet korlátlan.

Fontos rögzíteni, hogy a tényállás módosítása és kiegészítése nem vezethetett volna eltérő, csakis abba beilleszthető, azzal összhangban álló tényállási elemek megállapításához.

A bizonyítás körében általános jogelv, a *fair trial* egyik alapeleme, hogy a másodfokú (szolgálati) bíróságot csak az általa felvett bizonyítással érintett tényekkel kapcsolatosan illetheti meg a felülmérlegelés joga, ami a *bizonyítékok szabad értékelésének* elvéből és a *közvetlenség* elvéből fakad.

Kiemelendő továbbá, hogy a szolgálati bíróság előtti eljárásban a tényállás megállapításához szükséges valamennyi körülmény tisztázása a vizsgálóbiztos hatáskörébe tartozik (Bjt. 120.§ (1) bek.).

A másodfokú szolgálati bíróság a megismételt eljárásban bizonyítást nem folytatott le és el sem végezhetett volna azoknak a - véleménye szerint - az elsőfokú szolgálati bíróság által elmulasztott bizonyítékok értékelését sem, elvonva a jogorvoslati jogot azáltal, hogy olyan kérdéseket vizsgál, amelyek nem kerültek górcső alá sem a vizsgálóbiztosi, sem pedig az elsőfokú eljárásban és a hatályon kívül helyező végzés iránymutatásai között sem szerepelnek.

A másodfokon elrendelt és folytatott bizonyítással érintett tényekre vonatkozó bizonyítékokat is a korábbi bizonyítékokkal együttesen kell értékelni,¹⁶ ami viszont vezethetett volna az elsőfokú bíróságtól eltérő értékeléshez is. Ezen esetet leszámítva azonban a másodfokú szolgálati bíróság nem csupán a bizonyítékokat nem értékelheti eltérően, de nem végezheti el azoknak az elsőfokú bíróság által elmulasztott értékelését sem, mert az már az elsőfokú bíróságot

megjelölése 2., *ténybeli indokolás*: a, bizonyítékok megjelölése b, bizonyítékok mérlegelése c, bizonyítás mellőzésére vonatkozó rendelkezések 3., *jogi indokolás*: a, jogszabályi hivatkozás b, a perköltségről, a feljegyzett, illetve az állam által előlegezett illetékekről, költségekről történő rendelkezések indokolása.

15 7/2013. (III. 1.) AB határozat

16 BH 1996.301. jogeset

terhelő indokolási kötelezettség „pótlását” jelentené.

„A másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, amikor az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan vagy a fellebbezésben új tényt állítottak, illetve új bizonyítékra hivatkoztak. Az elsőfokú ítélet tényálláshoz való kötöttség a másodfokú bírósági eljárásnak egyik legjelentősebb elvi szabálya, melynek alapvető indoka az, hogy a nagyrészt szabad, ún. vegyes bizonyítási rendszerben a közvetlenség alapelve szerint eljáró elsőfokú bíróság folytatja le közvetlenül a bizonyítást s állapítja meg közvetlen benyomásai alapján mindenre kiterjedő mérlegelést követően a tényállást.

(...) A tényálláshoz kötöttség elvében tükröződik az a sajátosság, hogy a másodfokú bíróság nem „ténybíró”, hanem elsősorban jogi, törvényességi kérdéseket vizsgál. Mindebből következik, hogy a másodfokú eljárásban az elsőfokú bírósági tárgyaláson közvetlenül megvizsgált és szabadon értékelt bizonyítékok alapján megállapított tények tekintetében érvényesül a tényálláshoz kötöttség. Ez alól kivétel, ha az elsőfokú ítélet megalapozatlan. A tényállás megállapításában az elsőfokú bíróság szerepének kiemelése azért indokolt, mert a bizonyításnak a másodfokú eljárásban korlátozott lehetősége miatt a felülbíró bíróság nem rendelkezik a tényállás megállapításának ugyanolyan közvetlen eszközeivel, mint az elsőfokú bíróság. Ebből levonható az a következtetés is, hogy a másodfokú eljárás nem új első fokú eljárás, nem az ügy új elbírálása, hanem az első fokú eljárás revíziója, mert a ténybíró az elsőfokú bíróság, a másodfokú bíróság e kompetenciát nem vonhatja el.

A tényálláshoz kötöttség lényegében azt jelenti, hogy a bizonyítékokat az elsőfokú bíróságtól eltérően értékelni s az ott megállapított tényállástól eltérő tényállást megállapítani a másodfokú eljárásban nem lehet. Kivételek ez alól a megalapozatlanság kiküszöbölésének egyes törvényben írt esetei. A tényálláshoz kötöttség elvét sérti, ha a másodfokú bíróság megalapozott elsőfokú ítélet esetén bizonyítást vesz fel, illetve új ténybeli következtetést alkalmaz.”¹⁷

IV.3.c. A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság SzfÉ.10/2016/6. számú határozata.

Fontosnak tartom ismételten rögzíteni, hogy a Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság 3. számú tanácsa úgy változtatta meg a Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság SZÉ8/2015/25. számú határozatát, hogy bizonyítást nem folytatott le, egyéb bizonyíték beszerzése felől nem intézkedett, tényleges eljárási cselekményre nem került sor.

A Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság 3 tagú tanácsa a SZÉ4/2015. számú elsőfokú eljárásban két tárgyalási napot, míg a megismételt, SZÉ8/2015. számú eljárásban négy tárgyalási napot tartott, a tényállást a szükségeshez mérten, a Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság SzfÉ.13/2015/7. számú határozatának iránymutatásai alapján maradéktalanul tisztázta. ■■■ vizsgálóbiztos az eljárás során négy alkalommal készített vizsgálati jelentést (mely közül az egyik 72 oldal terjedelmű) -, ill. annak írásbeli kiegészítéseit -, melyek mindegyikében akként foglalt állást, hogy határozatlan tartamú bírói kinevezésre alkalmas vagyok.

A vizsgálóbiztos a szolgálati bíróság eljárásában kvázi szakértőként, „jogi szakértőként” jár el. „A törvényhely – nyelvtani és logikai értelmezése – alapján a vizsgálóbiztosnak egy kötelezettsége van, ez pedig a körülmények minél teljesebb feltárása annak érdekében, hogy a szolgálati bíróság kellően megalapozott döntést tudjon hozni (...)”¹⁸

Fentiek alapján az elsőfokú határozat megalapozatlanságára következtetést levonni, azt

17 Dr. Kardos Sándor: A tényálláshoz kötöttség elvének egyes kérdései a másodfokú büntetőperben (http://ujbtk.hu/wp-content/uploads/2014/05/bjsz_201402_kardos_sandor.pdf)

18 21/2014. (VII. 15.) AB határozat

bizonyítási eljárás, új bizonyíték értékelésbe vonása nélkül megváltoztatni, csakis a tények önkényes bírói mérlegelésével, és a jogszabályok félreértelmezésével volt lehetséges.

IV.3.c.i. A törvényes bíróhoz való jog, a másodfokú szolgálati bíróság törvényessége, függetlenség és pártatlanság.

Feltéve, de meg nem engedve, hogy a szó alkotmányjogi értelmében bíróságról beszélünk, a másodfokú eljárásban történő szubjektív döntésen alapuló szignálás – függetlenül a hiányos ügyelosztási tervtől – sérti a törvényes bíróhoz való jogot és megkérdőjelezi a másodfokú szolgálati bíróság törvényességét is.

Egy bíróság törvényessége szükségszerűen magában kell, hogy foglalja annak összetételét is.¹⁹Fentieken felül, ugyanazok indokok alapján, az ügy a megismételt elsőfokú eljárást követően a másodfokú szolgálati bíróság 3. sz. tanácsra történő szignálása ütközik a függetlenség és pártatlanság elvével is.²⁰

IV.3.c.ii. Jobbiztonság.

Az eljárás során több ízben hivatkoztam arra a vitathatatlan tényre, hogy a szolgálati bíróság eljárása a Zalaegerszegi Törvényszék Elnökének 2014.El.VI.A.11.19/8. számú ÖSSZEFOGLALÓ JELENTÉSÉVEL kapcsolatosan előterjesztett, a Bjt. 79.-80. §-a szerinti *jogorvoslati eljárás*.

Az eljárás keretére utalva többször kifejtettem, hogy a törvényszéki jelentés alapját képező vizsgálatnak tárgya volt a kollégákkal való kapcsolatomban, viselkedésemben, abban azonban semmi kivetnivalót nem állapított meg a törvényszék elnöke, mely alkalmasságomat érinthette volna. Erre pusztán az általam kezdeményezett jogorvoslati eljárásban hivatkoztam, ez azonban olyan *novum*, mely a jogorvoslati eljárás tárgyát nem is képezhette volna.

A szolgálati bíróság előtti eljárásban a Bjt. 5. melléklet szerinti 20 kompetencia (1.döntési képesség, 2.együttműködési képesség, 3.elemző gondolkodás, 4.előrelátás, 5.fegyelmezettség, 6.felelősségtudat, 7.határozottság, 8.igényesség, 9.integritás, 10.kommunikáció, 11.konfliktuskezelés, 12.kreativitás, 13.magabiztosság, határozottság, 14.önállóság, 15.probléma-és helyzetelemzés, 16.problémamegoldás, 17.szakmai ismeretek alkalmazása, 18.szervező és tervező képesség, 19.szóbeli, írásbeli kommunikációs készség, 20.tárgyilagosság) közül a 2015. február 25. napján kelt, 2014.El.VI.A.11.19/8. számú összefoglaló jelentésben *nem megfelelőnek* ítélt kompetenciák (alaposság, szóbeli kifejezőkészség, ügyfelekkel való kapcsolat, az ügy előkészítése, tárgyalásvezetés, eljárási jogszabályok alkalmazása) tekintetében történhetett volna felülbírálat.

Ennek ellenére a másodfokú szolgálati bíróság – az én jogorvoslati kérelmemben foglaltakra történő hivatkozással, - akként foglalt állás, hogy összességében vizsgálja felül a törvényszéki jelentést, azaz olyan pontokban is, melyekben még az ellenérdekelt fél is alkalmasságomat állapította meg, illetőleg a jogállási törvény mellékletében szereplő kompetenciákon túl, két további kompetenciát is kreált önkényesen; *szerénység, szakmai alázat*. Természetesen ez utóbbiakban is, mindennemű bizonyítási eljárás nélkül, elmarasztalt.

Határozott álláspontom szerint felülvizsgálati hatáskörének terjedelmén időben is túllépett a másodfokú szolgálati bíróság amikor egy 2008-as irat tartalmára – függetlenül annak bizonyító erejétől - hivatkozik. Az értékelés és így a felülbírálat tárgya kizárólag a bírói munka, ill. annak

19 Buscarini kontra San Marino (dec.) no. 31657/96, 2000. május 4.

20 Bochan kontra Ukrajna, 2007. május 3., no. 7577/02

értékelése, mely esetemben 2012. április 1. napjától 2015. március 31. napjáig tartott.

IV.3.c.iii. Tisztességesség.

A másodfokú szolgálati bíróságnak meg kellett volna vizsgálnia az általam előterjesztett beadványokat, bizonyítási indítványokat, érveket, bizonyítékokat, az előkészítő irataimban és a fellebbezési ellenkérelemben előadottakat,²¹ melyre a másodfokú eljárásban nem került sor, ezekre még csak utalás sem történik a másodfokú határozatban, illetőleg ezek negligálásának okára sem derül fény.

A szolgálati bíróság eljárásában az elsőfokú eljárásban részletesen lefolytatott bizonyításon túl, az alábbiak értékelésbe vonását kezdeményeztem:

1. Indítványoztam, értékelje a szolgálati bíróság - a 4/2011. OIT szabályzat 15.§ (2) bek. a) pontjának összevetésével - annak tényét, hogy [REDACTED] vizsgálóbíró alkalmasnak talált vizsgálata során a 2015. január 26. napján kelt írásbeli nyilatkozatában, valamint [REDACTED] kollégiumvezető a 2015. január 23. napján kelt kollégiumvezetői véleményében akként foglal állást, hogy alkalmasságom megállapítható.
2. Indítványoztam, értékelje a szolgálati bíróság annak tényét, hogy a törvényszék elnöke a 2015. február 4. napján kelt, 2014.El.VI.A.11.19/8. számú ÖSSZEFOGLALÓ JELENTÉSÉben az 1. pontban foglaltak ellenére, indokolás nélkül állapította meg alkalmatlanságomat.
3. Indítványoztam, értékelje a szolgálati bíróság a [REDACTED] Járásbíróságon tapasztalható, - a vizsgálóbiztos által is régebbi keletűnek ítélt - személyes ellentéteket, konfliktusokat, melyek kétség kívül megállapíthatóak és okszerűen hatottak ki szakmai értékelésemre.
4. Indítványoztam, értékelje a szolgálati bíróság az általam felhívott, bizonyított ügyviteli és egyéb rendellenességeket.
5. Indítványoztam, értékelje a szolgálati bíróság az eljárás során során felmutatott, kivonatban csatolt pályaalkalmassági vizsgálat kapcsán [REDACTED] s [REDACTED] gyermek és ifjúsági klinikai és mentálhigiénéi szakpszichológus, igazságügyi pszichológus szakértői véleménye alapján az alkalmazott módszerek (Exploráció, MMPI Személyiség vizsgálat, Rorschach Személyiség próba) tekintetében született teszt-eredményeket (SZÉ8/2015/10/5. sz.), illetőleg a SZÉ8/2015/10/6. szám alatt csatolt, a Bíróképző Akadémián tartott tárgyalásvezetési gyakorlat keretében készült pszichológiai véleményt.
6. Indítványoztam, értékelje a szolgálati bíróság annak tényét, hogy a törvényszéki vizsgálatnak tárgya volt a kollégákkal való kapcsolatom, viselkedésem, abban azonban semmi kivetnivalót nem állapított meg a törvényszék elnöke, mely alkalmasságomat érinthette volna. Erre pusztán az általam kezdeményezett jogorvoslati eljárásban hivatkozott, fontos kiemelni azonban, ez olyan *novum*, mely a jogorvoslati eljárás tárgyát nem is képezhette volna..
7. Indítványoztam, értékelje a szolgálati bíróság annak tényét, [REDACTED] tanú a [REDACTED] Járásbíróság elnöke jelen eljárás kapcsán elfogulatlannak nem tekinthető, ezért kértém a szolgálati bíróságot hogy, tanúvallomását, hivatkozásait a bizonyítékok

²¹ Buzescu kontra Románia, no. 61302/00, 24 2005. május 24.

köréből zárja ki.

„Nem hagyható figyelmen kívül az érintettség már a bíróság, illetőleg a személyem érintettsége okán.” (■■■■■ ■■■■■ 2014.El.VI.11.19/26. számú jkv. 6. o. 3. bek.)

8. Indítványoztam, hogy a szolgálati bíróság folytasson le tételes bizonyítási eljárást személyiségem, magatartásom, szemléletem tárgyában, akár szakértő bevonásával is.
9. Indítványoztam, hogy a szolgálati bíróság folytasson le tételes bizonyítási eljárást az igazgatási és szakmai vezetéssel való együttműködés körében értékelt hiátusok kapcsán.
10. Indítványoztam, hogy tanúbizonyítás keretében, folytasson le tételes bizonyítási eljárást a szolgálati bíróság a munkatársakkal kapcsolatos viszonyomat illetően.
11. Fenntartottam a korábban előterjesztett összehasonlító elemzések, vizsgálatok bizonyítás körébe vonását (SZÉ8/2015/10. jkv. 4. oldal 6. bekezdés).

IV.3.c.iii. A fegyveregyenlőség hiánya, bizonyítékok kezelése.

Fellebbezési ellenkérelmemben indítványoztam, határidő tűzésével a másodfokú szolgálati bíróság tegye részemre lehetővé, hogy a fellebbezés mellékletében szerepelő, a bírói vizsgálat szerves részét képező, 58 vizsgált polgári ügy kapcsán a vizsgálóbíró és vizsgálóbiztos megjegyzéseit összevető törvényszéki hivatkozással kapcsolatban észrevételeimet írásban kifejthessem, tekintve hogy a vizsgált ügyek aktájába történő betekintés a szolgálati bíróság eljárásban számomra nem volt lehetséges, ugyanis szolgálati jogviszonyom 2015. március 31. napjával megszűnt. Így a másodfokú szolgálati bíróság a vizsgálóbiztos vizsgálata kapcsán készült jelentésével összefüggésben csak a törvényszék egyoldalú, több helyen valótlan álláspontját, hivatkozásait ismerhette meg, mely körülményre kifejezetten hivatkoztam is a másodfokú tárgyaláson.

Ugyancsak fellebbezési ellenkérelmemben, valamint jogi képviselőm útján közvetlenül is - 2016. június 3. napján írásban - kértem, a törvényszék elnöke vagy a másodfokú szolgálati bíróság tegye számomra lehetővé, hogy a Zalaegerszegi Törvényszék elnöki irodáján 2015. január 27. napján érkezett, szakmai vizsgálatom során készült, 2014.El.VI.A.11.19/7. számú iratot teljes terjedelmében megismerhessem, akként, hogy azon nem kerül kitakarássra annak utolsó bekezdése „Ez a bekezdés a vizsgáló személyes jellegű kérelmét tartalmazza.” megjegyzéssel. (A vizsgálati anyagban ugyanis ez az okirat így szerepel.)

A másodfokú szolgálati bíróság ezen hivatkozásaimnak, bizonyítási indítványaimnak sem tulajdonított semmiféle jelentőséget.

Megállapítható tehát, hogy nem volt lehetőségem kifejezni az álláspontomat az ügy összes irata kapcsán, sérült a fegyveregyenlőség elve,²² a bizonyítékokat a másodfokú szolgálati bíróság nem kezelte egyenlőként, rendkívül szembeötlő módon érződött a törvényszék domináns, szervezetrendszeren belüli pozíciója.²³

IV.4. A bírói függetlenség oldaláról tekintve

²² Feldbrugge kontra Hollandia, 1986. május 29, Series A no. 99

²³ Yvon kontra Franciaország, no. 44962/98, ECHR 2003-V

A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság eljárása, az ennek kapcsán született SzfÉ.10/2016/6. számú határozata, valamint a Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság elnökének eljárása a *bírói függetlenség* biztosítékai közül az *elmozdíthatatlanság*ot sérti alapvetően, mivel fentiek alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy nem tisztességes eljárásban született a másodfokú határozat, mely egy olyan, megismételt eljárás során született elsőfokú határozatot változtatott meg alapvetően, mely pontról pontra betartotta a hatályon kívül helyező döntés (SZÉ8/2015/25. számú határozat) előírásait, feltárta a tényállást a szükséges mértékben és messzemenően figyelemmel volt az ügghöz csatolt fegyelmi ügyben született jogerős határozatra (SzF.9/2015/14. számú határozat) is.

A másodfokú szolgálati bíróság úgy tette e megállapításokat félre, hogy semmilyen bizonyítást nem folytatott, csupán önkényesen, egyoldalúan értékelt az ellenérdekelt fél által hivatkozott, nem bizonyított körülményeket, melyek - ha használhatóak lennének egy bírói értékelés kapcsán, ha kiállnák a tényyszerűség és bizonyítottság próbáját, - sem eredményezhetnék az alkalmatlanság kimondását.

Fontos rögzíteni mindenekelőtt, hogy a szakmai alkalmatlanság a megismételt eljárásban immár szóba sem jött, így szakmailag alkalmas bíróról kellett kimutatni az emberi alkalmatlanságot, - elfedve a csatolt fegyelmi aktában és a szakmai értékelés kapcsán a törvényszék igazgatási és szakmai vezetésének jogellenes magatartásait, visszaéléseit, mulasztásait - mellyel az alábbiak szerint próbálkozott a másodfokú szolgálati bíróság:

Az első, a még titkárként 2008. évben írott levélből az akkori elnök - aki egyébként alkalmasnak találta a titkárt - értékítéletére vonni le tényyszerű következtetést, meglehetősen kérdéses, ugyanis az iratból egyértelműen kiderül, hogy a titkár *vitat* valamit.

A második pont szerint megállapításra kerül, hogy a nem vitásan téves elnöki véleményt jogosan sérelmezte a bíró, de állítólag lett volna lehetőség a kollegiális vitarendezésre. A határozat állításával ellentétben csupán az ügy tárgyává tett fegyelmi anyag megfelelő ismerete is elégséges ahhoz, hogy belátható legyen, erre semmi esély nem volt. Az, hogy a bíró védekezett, és az ellenőrizhető írásbeliséget választotta, aligha róható fel neki.

A munkatársakkal való nem megfelelő viszonyra semmi más bizonyítékot nem talált a másodfokú tanács, mint ■■■■■ bírósági írnok önmagának is ellentmondó előadását, miszerint tart a bírótól, aki erre okot nem szolgáltatott. A bírósági írnok egyébiránt megtagadta az elsőfokú szolgálati bíróságon való tanúkénti megjelenést, melyre a törvényszék elnöke elállt ezen bizonyítási indítványától, azaz tanúvallomás sincs, nemhogy tényyszerű értékítélet. Mindezekon felül a csatolt fegyelmi ügyben a jogerős másodfokú határozat (SzF.9/2015/14.sz.) e tárgyban a törvényszék elnöke által indított fegyelmi eljárást meg is szüntette.

A gazdasági ügyintéző, ■■■■■ az 1950-es időket idéző, hangulatjelenéseket megszégyenítő tartalmú és stílusú levele sem tekinthető álláspontom szerint egy jogállamban bizonyítéknak, főleg akkor, ha két másik ügyintéző ezzel szöges ellentétben álló írásbeli nyilatkozata is elfekszik az iratok között.

A munkatársak közül, a velük való viszony kapcsán kizárólag ■■■■■ korábbi igazgatási vezető lett meghallgatva, aki cáfolta a bírónak felróható megromlott viszony létét, egyébiránt a munkatársak meghallgatása nélkül ezen körülmény aligha lehet tényyszerűen megalapozott értékítélet.

Az igazgatási és szakmai vezetőkkel való kapcsolatra felhozottakról; ezek szerint, ha a bíró vitatja értékítéletüket, az alkalmatlanságát bizonyítja. Álláspontom szerint, ha ellenkező véleményét egy bíró elhallgatja, az csupán szolgálalkúséget bizonyítja, ha van véleménye, és azt érvekkel tudja védeni, az éppen alkalmasságára utal.

Az ügyfelekkel való kapcsolatra utalás alapvető hibája, hogy nem vesz tudomást arról a kétségtelen, immár nem is vitatott tényről, hogy ügyfélpanasz nem volt. További hiba – megalapozatlanság, iratellenesség -, hogy teljességgel elfeledkezik a másodfokú

szolgálati bíróság az SZfF.9/2015/14.sz. másodfokú, csatolt fegyelmi határozatról is, mely kimondja, nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a bíró megsértette a Bjt. 36.szakasz (4) bekezdését, és leszögezi, hogy a bíró által is elismert kifejezések használata nem valósítja meg a tisztességes és pártatlan magatartás követelményének megsértését (SzfF.9/2015/14.sz. jogerős határozat 8. oldal 5. bekezdés).

Egy-egy kiragadott hiánypótló végzés alapján pedig nem állapítható meg tényszerűen, hogy a bíró az érdemi ügyintézés elhárítására törekedett volna, míg a pszichikai alkalmasságot szakértő, illetőleg szakértői testület véleménye (SZÉ8/2015/10/5. sz., SZÉ8/2015/10/6. sz.) igazolja, e tekintetben is iratellenes a határozat.

A SzfÉ.10/2016/6. számú határozat indokolása hiányos, többszörösen megalapozatlan, a halmozottan elkövetett mérlegelési hibák, már megcáfolt, illetve nem bizonyított adatok felhasználása súlyosan sérti a tisztességes eljáráshoz való jog szinte valamennyi elemét és nem használható fel az alkalmatlanság kimondására.

A *bírói függetlenség* mellett a *tisztességes eljáráshoz* való alkotmányos alapjogot is súlyosan sérti a másodfokú szolgálati bíróság eljárása, melynek kapcsán a bíró amúgy is el van zárva az alkotmányos értelemben vett bírósághoz fordulás jogától.

IV.5. Összegezve:

A megismételt elsőfokú szolgálati bíróság eljárása során született, négy vizsgálóbiztosi véleménnyel alátámasztott, kiterjedt bizonyítási eljárást követően meghozott, megalapozott elsőfokú határozatot követő fellebbezés okán, a részben hiányos ügyrenddel és kiosztási renddel rendelkező másodfokú szolgálati bíróság elnöke nem alakszerű határozatban, önkényesen, nem a korábban már eljárt másodfokú tanácsra, hanem kvázi saját magára szignálta az ügyet.

A másodfokú szolgálati bíróság 3. sz. tanácsa bizonyítási eljárást le nem folytatva, új bizonyítékot nem értékelve, megsértve az indokolási kötelezettség, a közvetlenség, a bizonyítékok szabad értékelésének, a fegyveregyenlőség, a jogbiztonság, a felülmérlegelési tilalom elvét, a jogállási törvény rendelkezésein felül önhatalmúlag két értékelési kompetenciát kreálva hozott egy többszörösen megalapozatlan, iratellenes határozatot.

Fentiek alapján tényszerűen megállapítható az ügy érdemét tekintve is, hogy a másodfokú szolgálati bíróság megállapításai kirívóan és nyilvánvalóan önkényesek,²⁴ különös hangsúllyal alapul véve a Bjt. 74. §. (2) bekezdését, mely szerint az értékelésben csak tényszerűen megalapozott értékítéletek szerepelhetnek.

IV.6., Közvetlenül hivatkozom az Emberi Jogok Európai Bíróságának magyar vonatkozású döntéseire, valamint az *Emberi Jogok Európai Egyezményére* (melyet az 1993. évi XXXI. törvény integrált a magyar jogrendszerbe) ezen belül is annak 6. és 13. Cikkére, a *tisztességes tárgyaláshoz való jogra*, járulékosan pedig a *jogorvoslathoz való jogra*.

Hatékony jogorvoslat hiánya. Álláspontom szerint a törvénytörvényértékeléssel kapcsolatosan általam kezdeményezett jogorvoslati eljárás semmiképpen nem tekinthető *hatékonnak*²⁵ (6. és 13. Cikk sérelme) az ügy tényleges elbírálása, a jogorvoslati eljárás pedig kifejezetten a szolgálati

24 García Ruiz kontra Spanyolország [GC], no. 30544/96, ECHR 1999-I

25 Szél v. Hungary, 30221/06 sz. kérelem, 2011. június 6.

jogviszonyom megszűnése után történik és ezért a jogorvoslatot elbíráló intézmény semmiképpen sem tekinthető függetlennek e tekintetben.²⁶

Mindezek alapján a szolgálati bíróság semmiképpen sem tekinthető függetlennek, melynek folyamánként sérül a tisztességes tárgyaláshoz, illetve a jogorvoslathoz való jogom.

„Az alapjogból tartalmi követelmények is fakadnak. Ilyen követelmény a jogorvoslat lehetőségéről való tudomásszerzés garantáltsága; a hatékony, tényleges felülbírálat lehetővé tétele és a felülbírálatot végző szerv indokolási kötelezettsége.”²⁷

IV.7., Utalok továbbá a Velencei Bizottságnak (*European Commission for Democracy through Law*) a magyar bírósági szervezetrendszeréről szóló törvények módosításáról szóló bizottsági véleményére (Opinion 663/2012²⁸), illetőleg az Eötvös Károly Intézet a Magyar Helsinki Bizottsággal és a Társaság a Szabadságjogokért szervezett közösen "A bírák jogállásáról, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló magyar szabályozás Kormány által javasolt korrekciójának elemzése a Velencei Bizottság véleményének fényében" című tanulmányára²⁹, különösen annak 13-14. pontjára, melyben megállapítást nyert, hogy még a határozatlan időre kinevezett bírák esetében is hiányoznak a tisztességes eljárás megfelelő garanciái az értékelési és fegyelmi eljárásokban. Az eljárásjogi és alkotmányossági garanciákat tekintve a hatályos jogállási törvény a régi Bjt.-hez képest jelentős visszalépésnek minősül, tekintve hogy a jogorvoslatért már nem bírósághoz, hanem szolgálati bírósághoz lehet fordulni.

V., Jogorvoslati lehetőségeimet az alábbiak szerint merítettem ki:

V.1., ■■■■■■■■■■ megbízott elnöke 2015. január 5. napján kelt, 2014.El.VI.A.11.19/6 számú határozatával elrendelt, 2015. február 4. napján kelt, 2014.El.VI.A.11.19/8. számú ÖSSZEFOGLALÓ JELENTÉS-ével kapcsolatosan 2015. február 25. napján, 2015. február 23. napjával keltezten terjesztettem elő jogorvoslati kérelmet és írásbeli észrevételt. (3.sz. melléklet)

V.2., A ■■■■■■■■■■ 2015. február 25. napján kelt, 2014.El.VI.A.11.19/8. számú ÖSSZEFOGLALÓ JELENTÉS-sel kapcsolatosan 2015. március 5. napjával keltezten terjesztettem elő jogorvoslati kérelmet. (5.sz. melléklet)

V.3., A Bjt. 129. §-a alapján, 2016. július 25. napján új eljárás kezdeményezése tárgyában kérelmet terjesztettem elő a Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróságnál. (10. sz. melléklet)

VI., Nyilatkozom, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetőleg nem kezdeményeztem perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében).

26 Sárközy v. Hungary (Report of the commission), 21967/93. sz. kérelem, 1997. március 6.

27 Balázs Ágota: problémák a jogorvoslathoz való jog köréből
(http://epa.oszk.hu/02600/02687/00006/pdf/EPA02687_jogi_tanulmanyok_2014_086-092.pdf)

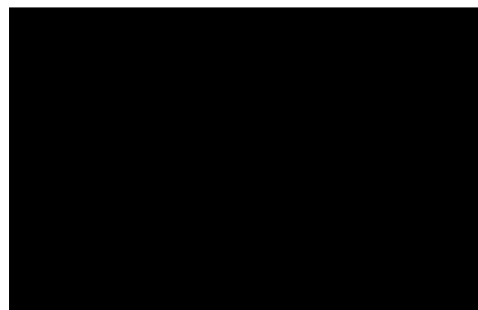
28 [http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD\(2012\)001-e](http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD(2012)001-e)

29 http://www.ekint.org/ekint_files/File/tanulmanyok/birosagok_vb_elemzes_20040405.pdf

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, tekintve, hogy döntése foglalkoztatási jogvitával kapcsolatos, soron kívül eljárni szíveskedjen.³⁰

██████████, 2016. augusztus 26.

Tisztelettel:

Mellékletek:

- 1., 2014.El.VI.A.11.19/6 számú határozat
- 2., 2015. február 4. napján kelt, 2014.El.VI.A.11.19/8. számú *ÖSSZEFOGLALÓ JELENTÉS*
- 3., 2015. február 23. napján kelt írásbeli észrevétel és jogorvoslati kérelem
- 4., 2015. február 25. napján kelt, 2014.El.VI.A.11.19/8. számú *ÖSSZEFOGLALÓ JELENTÉS*
- 5., 2015. március 5. napján kelt jogorvoslati kérelem
- 6., A Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság SZÉ4/2015/22. számú határozata
- 7., A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság SzfÉ.13/2015/7. számú határozata
- 8., A Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság SZÉ8/2015/25. számú határozata
- 9., A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság SzfÉ.10/2016/6. számú határozata
- 10., 2016. július 25. napján kelt, új eljárás kezdeményezése (Bjt. 129. §) tárgyában előterjesztett kérelem
- 11., Adatkezelési nyilatkozat.

30 Vocaturo kontra Olaszország, 24 May 1991, series A no. 206-C

